

full dominical

Església de Menorca

Número 2154 - Any XLII - 12 novembre 2023

“Esta es la Iglesia que estamos llamados a soñar: una Iglesia servidora de todos, servidora de los últimos. Una Iglesia que acoge, sirve, ama. Una Iglesia de puertas abiertas, que es puerto de misericordia”.

(Papa Francisco)

NO ESQUIVIS CAP POBRE

En la narració de la història familiar de Tobit -ja en les velles i a més a més cec- se'ns explica que, quan el seu fill Tobies s'està preparant per un llarg viatge, el seu pare li fa una sèrie de consideracions, i algunes de les advertències van referides a com Tobies ha de viure la caritat amb el pobres:

“Fill meu, fes almoïna amb els béns que tenguís; quan facis caritat no siguis estret. No esquivis amb la teva mirada cap pobre, i Déu no t'esquivarà. Fes caritat en proporció als béns que tenguís. Si en tens molts, dona més; si en tens pocs, no et sàpiga greu de fer una almoïna més petita. Tindràs guardat un bon tresor per al dia de la necessitat. Perquè l'almoïna allibera de la mort i et preserva de caure en les tenebres. Qui fa una almoïna ofereix a l'Altíssim una ofrena excel·lent.” (Tobies IV, 7-11).

Així, per a la Jornada Mundial dels Pobres d'enguany (diumenge vinent, dia 19), el sant pare Francesc, ha triat com a lema “No esquivis cap pobre”, i ha publicat alguns suggeriments a tall d'exemple.

L'excés d'hores dedicades a la realitat virtual, presentada tan polida pels mitjans,

19 de novembre
Jornada Mundial dels Pobres 2023
“No esquivis cap pobre”
(Tb 4, 7)

aconseguir que aquells mateixos que viuen en condicions de pobresa s'impliquin responsablement en la millora.

El missatge del papa Francesc també fa referència a que lamentablement no podem oblidar les diferents pobreses que apareixen en

territoris que pateixen la guerra. Igualment, el mateix Sant Pare, assenyala les famílies que, en pujar els preus de consum més ràpidament que els salaris de feina, es troben obligats a triar entre el menjar per subsistir i les medecines per a recuperar la salut.

Finalment, quan es grata en l'ambient laboral, poden trobar-se situacions on el tracte humà ha de millorar. Ens referim a que, les retribucions no es corresponen amb la feina feta; o també, a la precarietat dels propis contractes; i, altres vegades, a un excés d'accidents per descuit de les precaucions de seguretat.

Com insistia Sant Joan Pau II: des de la Creació l'home està cridat a la feina; però, per damunt de tot, el treball està “en funció de l'home”, i no l'home “en funció del treball”.

Mateu Seguí de Vidal

Dia de l'Església Diocesana

El 6 de novembre va tenir lloc al Bisbat la presentació de la campanya del Dia de l'Església Diocesana i la memòria econòmica de l'any 2022 de la Diòcesi. El bisbe Gerard va destacar que aquesta jornada, que es celebra el 12 de novembre, ens ajuda a prendre consciència de la corresponsabilitat del poble de Déu per a dur endavant la missió pastoral i caritativa-social de l'Església.

L'economista diocesà, Joan Mir, va presentar la memòria econòmica de l'any 2022 i també el pressupost de l'any 2023. L'any 2022 la Diòcesi va destinar 345.069 euros a accions pastorals i assistencials. Les aportacions dels fidels van sumar 1.127.124 euros. D'altra banda, es va explicar que l'Església

“Orgullosos de la nostra fe”

de Menorca ha tingut un benefici econòmic que reserva per a fer la inversió al Toro, amb l'objectiu d'habilitar les dependències per fer una casa d'espiritualitat. Aquest projecte fa 2 anys que està pendent d'una llicència d'obres.

Finalment, el delegat del gabinet de comunicació, Mn. Antoni Fullana, va manifestar que tota la informació econòmica de la Diòcesi està disponible al portal de transparència de la pàgina web del Bisbat de Menorca.

Al canal de Youtube del Bisbat, podeu veure la roda de premsa.

Diumenge XXXII de Durant l'Any

Lectura del llibre de la Saviesa 6, 13-17

La saviesa és resplendent i no s'apaga mai. Els qui l'estimen, arriben fàcilment a contemplar-la, la troben tots els qui la cerquen: ella mateixa es fa conèixer als qui la desitgen. Si qualcú matinetjava per sortir a cercar-la, no s'hi haurà de cansar: la trobarà asseguda a les portes de casa. Pensar-hi sempre, ja és tenir l'enteniment madur, i si, per trobar-la hi ha qui passa les nits en vetla, prest perd el desfici, perquè ella ronda sempre cercant els qui se la mereixen; generosament se'ls apareix pels camins i els surt al pas en tot allò que es proposen.

Salm responsorial 62

R: Tot jo tenc set de vós, Senyor, Déu meu.

Lectura de la 1ª carta de sant Pau als cristians de Tessalònica 4, 13-18

Germans: No podeu desconèixer què serà dels difunts: no voldríem que us entristíssiu, com ho fan els altres, que no tenen esperança. Tal com creim que Jesús morí i ressuscità, creim també que Déu s'endurà amb Jesús els qui han mort en ell. D'acord amb la paraula del Senyor vos deim que nosaltres, si encara quedàvem amb vida quan arribarà el Senyor, no serem primers que els qui hauran mort, perquè, a un senyal de comandament, al crit d'un arcàngel, al toc de corn de Déu, el Senyor mateix baixarà del cel, i els qui han mort en Crist ressuscitaran primer; llavors els qui d'entre nosaltres quedem en vida serem enduits juntament amb ell pels aires, en els núvols, per sortir a rebre el Senyor, i així estarem amb ell per sempre. Consolau-vos, doncs, els uns als altres amb aquestes paraules.

Lectura de l'evangeli segons sant Mateu 25, 1-13

En aquell temps, Jesús digué als deixebles aquesta paràbola: «Passarà amb el Regne del cel com amb deu al.lotes, que sortiren amb torxes a rebre l'espòs. N'hi havia cinc de prudents, i les altres cinc tenien poc seny. Les de poc seny no s'endugueren oli per les torxes, però cadascuna de les prudents se'n proveí d'un setrill. Com que el nuvi tardava, els vingué son, i totes s'adormiren. Ja era mitjanit quan se sentí cridar: L'espòs és aquí. Sortiu a rebre'l. Aquelles al.lotes es despertaren i començaren totes a preparar les torxes. Les que no tenien oli digueren a les altres: Donau-nos oli del vostre, que les nostres torxes no s'encenen. Però les prudents els respongueren: Potser no n'hi hauria prou per a totes; val més que aneu a comprar-ne. Mentre hi eren, arribà el nuvi, i les que estaven a punt entraren amb ell a la festa. I la porta quedà tancada. Finalment arribaren també les altres, i deien des de fora: Senyor, Senyor, obriu-nos. Però ell els respongué: Vos dic amb tota veritat que no us conec. Vetlau, doncs, perquè no sabeu ni el dia ni l'hora.»

Lectura del libro de la Sabiduría 6, 12-16

Radiante e inmarcesible, es la sabiduría, la ven con facilidad los que la aman y quienes la buscan la encuentran. Se adelanta en manifestarse a los que la desean. Quien madruga por ella no se cansa, pues la encuentra sentada a la puerta. Meditar sobre ella es prudencia consumada y el que vela por ella pronto se ve libre de preocupaciones. Pues ella misma va de un lado a otro buscando a los que son dignos de ella; los aborda benigna por los caminos y les sale al encuentro en cada pensamiento.

Salmo responsorial 62

R: Mi alma está sedienta de ti, Señor, Dios mío.

Lectura de la primera carta del apóstol san Pablo a los Tesalonicenses 4, 13-18

No queremos que ignoréis, hermanos, la suerte de los difuntos para que no os aflijáis como los que no tienen esperanza. Pues si creemos que Jesús murió y resucitó, de igual modo Dios llevará con él, por medio de Jesús, a los que han muerto. Esto es lo que os decimos apoyados en palabra del Señor: nosotros, los que quedemos hasta la venida del Señor, no precederemos a los que hayan muerto; pues él mismo, el Señor, a la voz del arcángel y al son de la trompeta divina, descenderá del cielo, y los muertos en Cristo resucitarán en primer lugar; después nosotros, los que vivamos, los que quedemos, seremos llevados con ellos entre nubes al encuentro del Señor, por los aires. Y así estaremos siempre con el Señor. Consolaos, pues, mutuamente con estas palabras.

Lectura del santo Evangelio según san Mateo 25, 1-13

En aquel tiempo, dijo Jesús a sus discípulos esta paràbola: «Se parecerà el reino de los cielos a diez vírgenes que tomaron sus lámparas y salieron a encuentro del esposo. Cinco de ellas eran necias y cinco eran prudentes. Las necias, al tomar las lámparas, no se provieron de aceite; en cambio, las prudentes se llevaron alcuas de aceite con las lámparas. El esposo tardaba, les entró sueño a todas y se durmieron. A medianoche se oyó una voz: «¡Que llega el esposo, salid a su encuentro!» Entonces se despertaron todas aquellas vírgenes y se pusieron a preparar sus lámparas. Y las necias dijeron a las prudentes: «Dadnos de vuestro aceite, que se nos apagan las lámparas». Pero las prudentes contestaron: «Por si acaso no hay bastante para vosotras y nosotras, mejor es que vayáis a la tienda y os lo compréis». Mientras iban a comprarlo, llegó el esposo, y las que estaban preparadas entraron con él al banquete de bodas, y se cerró la puerta. Más tarde llegaron también las otras vírgenes, diciendo: «Señor, señor, ábrenos». Pero él respondió: «En verdad os digo que no os conozco». Por tanto, velad, porque no sabéis el día ni la hora.»

Preparació perseverant per a la parusia

Al'Evangeli d'avui, Mateu recull la paràbola de les deu verges. Jesús l'explica als seus deixebles per fer-los entendre que el Regne del cel és com una gran festa de nocces. Les deu verges, que ens representen a tots, esperen l'arribada de l'espòs per acompanyar-lo amb les torxes enceses i entrar a la sala; però, passa el temps i acabaren per adormir-se totes. Quan, a la fi, s'anuncia la seva presència, totes surten a rebre'l, però no totes estan preparades; la meitat s'havien proveït d'oli per poder mantenir enceses les torxes, en canvi, les altres cinc no van ser previsoros i van haver de partir a comprar-ne. En arribar, ja han fet tard: la sala del convit ja és tancada.

Jesús ja havia anunciat que ningú coneix ni el dia ni l'hora en què el Fill de l'Home tornarà, revestit de majestat; d'aquí la gran importància d'estar sempre atents i vigilants, no sigui que, davant la tardança del gran dia, ens anem relaxant i allunyant dels ensenyaments de Jesús i, quan realment arribi l'hora, ens trobem amb la torxa de la fe apagada per no haver-la alimentat, de forma constant, amb la trobada íntima amb Crist de qui rebem tot el bé. Una germana del sagrat Cor escriví una pregària titulada *El dia d'avui*, on diu: «El passat? Déu el perdona. L'esdevenidor? Déu el dona. Viu el dia d'avui en comunió amb Ell». Si centrem la nostra vida en Jesucrist descobrirem el seu gran amor a través de tots els esdeveniments de la vida contemplats a la llum de l'Evangeli, de la meditació de la seva Paraula, de l'Eucaristia, de la pràctica de les benaurances... llavors serem guiats per l'Esperit que ens anirà transformant i capacitant per seguir l'estil de vida de Crist.

Estem preparats com les cinc verges assenyades? Ens mantenim fidels a Crist i a punt per gaudir de la plenitud al gran banquet de Déu? L'actitud que proposava Sant Ignasi ens hi pot ajudar ben prou: «Actua com si tot depengués de tu, i confia com si tot depengués de Déu».

Teresa Jansà

pregar amb els salms

Un desig de vida (Salm 13)

Omple'm els ulls de claror, que el son de la mort no me'ls acluğu (Sl 13,4b). En les foscos, els dubtes, davant la mort, del fons del cor sorgeix el desig de veure Déu. Veure un esclat de claror, d'esperança més enllà de la mort. Potser l'esment de l'enemic, en aquest salm, sigui la mort mateixa, que no digui l'enemic: «L'he vençut» (v. 5).

Les tenebres i la mort no tenen la darrera paraula. Que la mort no ens venci, que ens trobi ben vius i confiats. Com l'experiència de fe d'aquest orant: *Però jo confii en el teu amor, el meu cor s'alegra perquè em salves. Cant al Senyor pels seus favors* (v. 8). Cant i m'alegr per tot el que m'has concedit al llarg dels

meus dies. Sant Francesc d'Assís en el seu Càntic de les criatures, l'anomena "la germana mort".

Els salms els llegim solts a la litúrgia de l'Eucaristia com la frontissa amb la resta de textos bíblics; i els llegim a la Litúrgia de les Hores de manera saltada i, a vegades, retallats. Llegir cada salm sencer i seguit, essent receptius a un contingut ple d'expressions de gran força poètica, també de reiteracions i d'imatges que passen de la tendresa a la duresa més gran, és una bona sacsejada. Que a vegades corprèn i d'altres desconcerta, tocant les fibres més íntimes del nostre cor.

Gadi Bosch Pons

plomes del periodisme catòlic

Carlos Ferris Vila, S. J

Nascut a Albal (València) el 8 de desembre de 1856, s'ordenà de prevere i es llicencià en Teologia en el Seminari d'aquelles terres. Aviat es va distingir per un fort esperit de renovació. Animà organitzacions religioses de laics i creà moviments d'obres catòlics. Després d'ingressar a la Companyia de Jesús a Gandia, va incrementar el seu dinamisme proverbial amb una intensa tasca social i pastoral. Algunes d'aquestes accions foren la fundació del Col·legi de Sordmuts. El 1893 va ingressar de jesuïta, destinat al Col·legi del Sant Duc a Gandia.

Ara: l'obra social més celebrada fou la creació del sanatori de leprosos de Sant Francesc de Borja, de l'associació Fontilles.

Fou llavors que freqüentà les visites missioneres a Menorca. Aquí va adquirir

Carlos Ferris pare jesuïta valencià creador d'El Grano de Arena de Maó

gran renom com a orador sagrat i en les predicacions quaresmals. Va crear una societat de socors mutus adherida al Centre Catòlic Maonès. Fruit de les estades entre nosaltres, també va promoure la fundació d'una revista catòlica consagrada al Cor de Jesús. Es titulà *El Grano de Arena*, dirigida pel prevere maonès Gabriel Coll. La publicació estigué en circulació del 30 de març de 1895 al 29 de desembre de 1917.

Arribaria a editar gairebé cinc mil números durant vint-i-dos anys.

En estrenar-se, el setmanari digué: «Salimos a la luz pública a defender [...] las instituciones de nuestra Santa Madre la Iglesia católica», i així posar «un grano de arena en esa montaña gigante de verdades y tradiciones».

El Pare Ferris morí el 18 d'octubre de 1924 en el centre jesuític de Gandia.

l'entrevista a:

JOSÉ ANTONIO PÉREZ PÉREZ

Con motivo del Día de la Iglesia Diocesana, que celebramos hoy 12 de noviembre, entrevistamos a José Antonio, contable de la parroquia de Sant Esteve de Ciutadella y secretario de la oficina de transparencia y rendición de cuentas de la Diócesis de Menorca.

José Antonio: ¿Qué es y qué se hace desde la oficina de transparencia y rendición de cuentas?

-Es una de las oficinas y comisiones que ayudan al ecónomo diocesano en su gestión, siendo un órgano de asesoramiento, soporte técnico, coordinación y tutela a la que están sometidas todas las entidades sujetas al Obispo de Menorca (parroquias, asociaciones, fundaciones, ...). En estrecha colaboración con el ecónomo y contabilidad diocesana, se impulsan las medidas de transparencia y buen gobierno económico de la Diócesis y resto de entidades dependientes de ella, asesorándoles en la adaptación del sistema contable y recibiendo de todas ellas las cuentas y presupuestos anuales, se analizan y se emite un informe para el Consell diocesano de asuntos económicos. También se ocupa de mantener actualizado el portal de transparencia de la página web de la Diócesis, y que, por cierto, según la auditoría que realiza una empresa independiente estamos entre los primeros en el ranking nacional de transparencia.

¿Cómo se gestiona la economía de una parroquia?

-Como la de cualquier economía doméstica, ajustando los gastos a sus ingresos. La parroquia, con la contabilidad de años anteriores, tiene bastante información de cuáles son sus ingresos y sus gastos, digámosle ordinarios, y en base a ello efectúa un presupuesto donde recoge la previsión de ingresos y que destino les va a dar, gastos ordinarios de las diversas actividades de la parroquia y las mejoras o inversiones que pretenda realizar, y si no le llegan los ingresos necesitará disponer del remanente que pueda tener o pedir financiación. El párroco para ello cuenta normalmente con un contable y otras personas que le asesoran.

¿Por qué es importante la transparencia de la Iglesia?

-Creo que ello lleva a conocer bastante las funciones y labor de las parroquias, en particular, y de la Iglesia en general, ya que, dando una información transparente, y más del dinero que recibe y del destino que se le da, tiene mayor credibilidad.

¿A quién se rinden las cuentas?

Las de la oficina de transparencia, al ecónomo diocesano que revisa y eleva al Sr. Obispo y Consell diocesano de asuntos económicos, y las de la parroquia, al párroco.

Toni Olives Camps

Agenda

✍ Dia de l'Església Diocesana

Diuenge 12 de novembre l'Església celebra aquesta jornada sota el lema **“Orgullosos de la nostra fe”**.

✍ Recés per als preveres

Dimecres 15 de novembre al matí recés per als preveres al Santuari de la Mare de Déu del Toro.

✍ Presentació del nou llibre de J. Bosco Faner

Divendres 17 de novembre, a les 20 h, a la parròquia de Sant Esteve, tindrà lloc la presentació de **“Regala't un temps de pau”**, el nou llibre del prevere J. Bosco Faner.

✍ Consell Pastoral Diocesà

Dissabte 18 de novembre al matí tindrà lloc al Toro la sessió constitutiva del Consell Pastoral Diocesà.

✍ Jornada Mundial dels Pobres

Diuenge 19 de novembre trobada dels voluntaris i usuaris de Caritas amb una visita al Toro. A les 11.30 h benvinguda i pregària al Santuari. Després de la visita, a les 13.30 h un refrigeri de germanor al Recinte Firal des Mercadal.

✍ L'actualitat de la Diòcesi de Menorca a través de WhatsApp

Podeu conèixer l'actualitat de l'Església de Menorca directament al mòbil. Només és necessari seguir 2 passes:

1. Afegir el número **681 375 127** a l'agenda de contactes del teu mòbil.
2. Enviar un **WhatsApp amb la paraula “ALTA”, seguida del nom i cognoms.**

Notícies nostres

Assemblea Extraordinària dels Escoltes de Menorca

El 13 d'octubre va tenir lloc l'assemblea extraordinària dels Escoltes de Menorca (MSC), a l'església de Santa Maria de Ferreries. Hi van assistir els caps i responsables de tots els agrupaments, a més del bisbe Gerard i una representació d'escoltes adults. El punt principal va ser plantejar la possibilitat de prorrogar l'actual gestora durant tot el curs, perquè el termini de tres mesos establert en els estatuts per trobar nou equip directiu, es va esgotar sense tenir els membres necessaris. Com que als estatuts actuals no està prevista la pròrroga de la gestora, es va proposar, amb el consentiment del bisbe Gerard, sol·licitar aquesta pròrroga perquè la gestora pugui dur a terme les tasques correspo-

nents de l'equip diocesà fins dia 30 de juny de 2024. Finalment aquesta proposta va ser aprovada. L'acte va acabar amb un refrigeri i una estona de diàleg entre els assistents.

Escoltes de Menorca (MSC)

Santa Maria, una comunitat de pedres vives

El 28 d'octubre va tenir lloc la presentació del llibre commemoratiu **“50 anys de l'Església de Santa Maria. Referent de la vida i de la comunitat catòlica de Ferreries”**, del qual és l'autor, Mn. J. Bosco Faner, qui va ser rector de la parròquia de Ferreries des de 1979 a 2002.

El llibre, que va ser presentat per l'historiador Miquel Àngel Casanovas, recull la història relatada del prevere J. Bosco Faner, amb vivències de 23 anys com a rector d'aquesta parròquia i, també, el testimoni de diferents persones, grups i col·lectius que l'han feta una “església de pedres vives”; capellans,

Bisbat de Menorca

religioses, entitats missioneres, com Una illa pel món, o les formacions musicals Somnis Blaus i la Banda de Música de Ferreries.

Va ser el dimecres sant dia 18 d'abril de 1973, quan el bisbe Miquel Moncadas inaugurava la nova església de Sta. Maria de Ferreries amb la solemne missa crismal. Després de la presentació del llibre, la coral Clau de Sol, dirigida per Montse Mercadal, va oferir un recital de peces eclesiàstiques i un clam per la pau amb la melodia d'“Imagine”, de John Lennon, i l'“Aleluya”, de Leonard Cohen.

100 anys educant amb el cor

El 4 de novembre es va celebrar amb una missa d'acció de gràcies a la Catedral el centenari del col·legi de la Consolació de Ciutadella. Religioses de la congregació, professors, pares i alumnes van participar en aquesta celebració.

En la seva homilia, el bisbe Gerard va explicar que les germanes de la Consolació van arribar a Menorca l'abril de l'any 1891 però va ser el dia 18 de novembre de 1923 quan es va inaugurar el col·legi a Ciutadella, al carrer de Ses Andrones. A més, el Bisbe va ressaltar el carisma fundacional de Santa Maria Rosa Molas: **“Volia que els fillets/es coneguessin Jesús i rebessin una formació adequada que els ajudés a créixer com a persones, impartint una educació de qualitat que tingués en compte també els valors i les actituds”**. Finalment, el pastor de la nostra Església va agrair la contribució de la Consola-

ció en l'edificació de l'Església de Menorca i de la societat de Ciutadella, amb la missió que **“els valors cristians formin part integrant al nostre entorn, com Església i com a societat que viuen en comunió, fraternitat i solidaritat, preocupant-se i estimant sempre i ben especialment els més dèbils”**. Després de la missa es va celebrar un dinar de germanor a l'hotel Sagitario de Cala Blanca.

Bisbat de Menorca